

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci navrhovateľa: **E. K.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v T.**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. K2006/02047 zo dňa 3. augusta 2006, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 32 Sp 34/2006-47 zo dňa 7. marca 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 32 Sp 34/2006-47 zo dňa 7. marca 2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave potvrdil rozhodnutie odporcu č. K2006/02047 zo dňa 3. augusta 2006, podľa ktorého navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v ustanovení § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len reštitučný zákon) na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu za pozemok z dôvodu zmeškania lehoty. Krajský súd považoval rozhodnutie odporcu za súladné so zákonom. Žiadosť navrhovateľa na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa reštitučného zákona bola odporcovi doručená dňa 31. júla 2006, pričom lehota na podanie žiadosti má prekluzívny charakter a plynula do 31. decembra 2004.

Z toho vyplýva, že žiadosť navrhovateľa bola podaná oneskorene a jeho právo na navrátenie vlastníctva zaniklo. Krajský súd považoval za právne irelevantné, že navrhovateľ podal žiadosť o navrátenie vlastníctva na Veľvyslanectvo Slovenskej republiky vo Francúzsku pred 31. decembrom 2004, pretože rozhodujúcim je podanie žiadosti na obvodnom pozemkovom úrade do 31. decembra 2004. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť súdny poplatok za opravný prostriedok v sume 1000 Sk v lehote troch dní.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že viackrát (20.5.2003, 7.11.2003, 11.10.2004 a 27.10.2007) žiadal Veľvyslanectvo Slovenskej republiky vo Francúzsku, aby bola jeho žiadosť o navrátenie vlastníctva k pozemkom zaslaná diplomatickou cestou na Slovensko. Je štátnym občanom Francúzskej republiky, takisto jeho rodičia, no je slovenským rodákom, ktorého rodičia boli vlastníkmí pôdy v katastrálnom území V. (parc. č. X. – orná pôda). Ich majetok im bol zhabaný na základe zákona č. 46/1948 Zb. a nikdy im nebola vyplatená náhrada.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu trvá na tom, že navrhovateľ nepodal reštitučný nárok v zákonom stanovenej lehote do 31. decembra 2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 1. augusta 2008 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 214 ods. 1, § 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej právnej veci je spornou otázka včasnosti uplatnenia práva na navrátenie vlastníckeho práva k pozemkom v zmysle reštitučného zákona. Lehota pre uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom je upravená v ustanovení § 5 ods. 1 reštitučného zákona a je neoddeliteľne spojená s miestom, kde bolo potrebné toto právo uplatniť – do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade.

Doba má prekluzívny charakter (ide o prepadnú dobu), v dôsledku ktorého ak oprávnená osoba neuplatní právo na navrátenie vlastníctva do 31. decembra 2004, jej právo zaniká. Zmeškanie tejto doby nemožno odpustiť. Zároveň je táto doba dobou hmotnoprávnou, čo znamená, že oprávnená osoba si musí svoje právo na navrátenie vlastníctva uplatniť v uvedenej dobe na obvodnom pozemkovom úrade, t.j. v posledný deň doby 31. decembra 2004 musí byť obvodnému pozemkovému úradu doručená žiadosť o navrátenie vlastníckeho práva k pozemkom; nestačí, ak bola v posledný deň lehoty žiadosť podaná na pošte. Pre prepadnú dobu je

charakteristické, že ich uplynutím nastane zánik subjektívneho práva a súd na to prihliada aj bez návrhu. K zániku práva preklúziou dochádza na základe toho, že uplynula doba na uplatnenie práva a oprávnený do jej uplynutia svoje právo neuplatnil určeným spôsobom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nespochybňuje skutočnosť, že navrhovateľ sa viackrát (20.5.2003, 7.11.2003, 11.10.2004 a 27.10.2007) obrátil na Veľvyslanectvo Slovenskej republiky vo Francúzsku so žiadosťou o navrátenie vlastníckeho práva k pozemkom, jeho žiadosti však nemožno považovať za podané včas, pretože nebola splnená podmienka podania žiadosti na obvodnom pozemkovom úrade na území Slovenskej republiky. Je nepochybné, že zastupiteľský úrad Slovenskej republiky vo Francúzsku zastupuje vo Francúzsku Slovenskú republiku (čl. 3 Viedenského dohovoru o diplomatických stykoch publikovaný v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 157/1964 Zb. vo forme vyhlášky ministra zahraničných vecí) a pozemok spolu s budovou slovenského veľvyslanectva sa považuje za slovenské územie – ide o takzvané podmienené (fiktívne) územie štátu v prijímajúcom štáte na základe diplomatickej imunity – no stále zostáva nesplnená podmienka uplatnenia práva v zmysle reštitučného zákona na obvodnom pozemkovom úrade. Podmienky času a miesta uplatnenia práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom musia byť kumulatívne splnené, t.j. súčasne. Nestačí, že bola splnená iba jedna podmienka.

Vychádzajúc z týchto skutočností je postup odporcu ako aj krajského súdu v súlade s reštitučným zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 32 Sp 34/2006-47 zo dňa 7. marca 2007 ako vecne správny potvrdil (§ 219 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a neúspešnému navrhovateľovi ich náhradu nepriznal. Odporcovi v tomto druhu konania náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 1. augusta 2008

JUDr. Elena K o v á č o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová